

BDT2002. 579.

Az autópálya kezelője, üzemeltetője, az autópálya emberi környezetet veszélyeztető léte miatt felelős azért a kárért, amely az üzemeltetéssel okozati összefüggésben a környező lakók életviszonyában változást okoz.

Alkalmazott jogszabályok: 1995. évi LIII. tv. 101. § (1) bek., 103. § (1) bek., Ptk. 345. § (1) bek.

A felperes módosított keresetében 4 750 000 Ft és járulékai, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mint M0-ás autótulajdonosát, fenntartóját és üzemeltetőjét arra hivatkozással, hogy az alperes a felperes tulajdonában álló ingatlanban az autótulajdonosával, zajjal és levegőszennyezéssel kárt okozott. A felperes keresetének jogalapjául a Ptk. 339. §-át, 345. §-ára, valamint a környezet védelméről szóló 1995. évi LII. tv. 101. § és 103. §-ára hivatkozott.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását, a felperes költségeiben való marasztalását kérte. Vitatta mind a kereset jogalapját, mind pedig összecszerúságát. Előadta, hogy álláspontja szerint a Ptk. 339. §-ában foglalt kártérítési felelősség őt nem terheli, hiszen a felperes nem tudta azt bizonyítani, hogy az alperes magatartása jogellenes lett volna. A Ptk. 345. §-ra történő felperesi hivatkozással kapcsolatban az alperes azzal érvelt, hogy álláspontja szerint a nyomvonal jellegű építmények nem minősülnek veszélyes üzemnek. A tényleges veszélyes üzemi magatartást nem az alperes, mint üzemeltető fejt ki, hanem az M0-ás autótúton közlekedő egyes gépjárművek. Az alperes - mint az M0-ás autótulajdonosa - fenntartási, karbantartási és veszélyes üzem veszélyességét csökkentő tevékenységével van csak jelen. Azzal is védekezett, hogy a felperes nem tudott olyan konkrét polgári jogi normasértést megjelölni, amely az alperes kártérítő felelősségét megalapozná.

A lefolytatott szakértői bizonyítás eredményeként a bíróság megállapította, hogy a perbeli ingatlan jelentős zajhatásnak van kitéve, amely visszavezethető az M0-ás autótúton lebonyolódó forgalomra. Ezen kívül az ÁNTSZ által előterjesztett levegő szennyezettsége vizsgálati anyag szerint is a perbeli ingatlan közelében a megnövekedett járműforgalom a felperesi ingatlan környezete levegőjének minőségi romlásával járt. Az ingatlanforgalmi szakértő véleményében közölte, hogy a peres ingatlanban a kereset szerinti értékcsökkenés állapítható meg. A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság az alperest a keresettel egyezően marasztalta. Az alperes fellebbezést nyújtott be a kereset elutasítása végett.

A másodfokú bíróság a fellebbezést nem találta alaposnak.

Az eljáró bíróságok ítéletük indokolásában a Legfelsőbb Bíróság BH1992. 171. számú döntésére is hivatkozással akként foglaltak állást, hogy az alperes felelős azért a kárért, amely a felperes tulajdonában álló ingatlanban az út megépítésével és üzembentartásával összefüggésben keletkezett. Mivel a perben eljáró szakértők a zajszennyezést, illetve légszennyezést a felperesi ingatlan vonatkozásában megállapították, az alperesi magatartást jogellenesnek kell tekinteni. Nem kell ugyanis konkrét polgári jogi normasértést bizonyítani a kártérítés megítéléséhez, elég, hogy a jogrend által védelemben részesített érdek, a felperes pihenéshez, egészséges környezetéhez való joga sérelmet szenvedett. Az alperes kártérítési felelőssége a Ptk. 345. §-a alapján is megállapítható, ugyanis az idézett rendelkezés második bekezdése a fokozott veszéllyel

járó tevékenységet folytatók kárfelelősségével azonosan szabályozza azt a károkozó magatartást is, ha valaki az emberi környezet veszélyeztetésével okoz másnak kárt. Ugyanígy szabályozza a kártérítő felelősséget az 1995. évi LIII. törvény 3. § (1) bekezdése is, mely úgy rendelkezik, hogy a környezet igénybevételevel, illetőleg terhelésével járó tevékenységgel másnak okozott kár környezet veszélyeztető tevékenységgel okozott kárnak minősül és arra a Ptk.-nak a fokozott veszéllyel járó tevékenységre vonatkozó szabályait kell alkalmazni. Mivel az alperes, mint az M0-ás autópálya üzemeltetője mindenképpen olyan tevékenységet folytat, amely a környezet igénybevételevel, illetőleg terhelésével jár és e tevékenységével a felperesnek zaj-, illetve levegőtisztaság megőrzés útján kárt okozott, ezért kártérítő felelősséggel tartozik. A kár mértéke pedig nem más, mint az alperesi tevékenységgel a felperes tulajdonában álló ingatlanban bekövetkezett értékcsökkenés összege.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokaira tekintettel helyben hagyta. (Fővárosi Bíróság 43. Pf. 28 768/1998.)